

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009, ska tolkas så, att det utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person, som är etablerad inom denna medlemsstats territorium, inte får dra av ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats i nämnda medlemsstat för tjänster som tillhandahållits av beskattningsbara personer som är etablerade i andra medlemsstater och som används för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än den i vilken den beskattningsbara personen är etablerad, med anledning av att nämnda person är registrerad till mervärdesskatt enligt något av de två fall som avses i artikel 214.1 d och e i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/162. Artikel 168 a och artikel 169 a i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/162, ska däremot tolkas så, att de inte utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person, som är etablerad inom en medlemsstats territorium och är skattebefriad där, inte får dra av ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats i nämnda medlemsstat för tjänster som tillhandahållits av beskattningsbara personer som är etablerade i andra medlemsstater och som används för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än den i vilken den beskattningsbara personen är etablerad.

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Gasorba SK, Josefa Rico Gil och Antonio Ferrándiz González mot Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Mål C-547/16) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Avtal mellan företag — Affärsförbindelser mellan företag som driver bensinstationer, å ena sidan, och oljebolag, å andra sidan — Långfristiga exklusiva avtal om leverans av drivmedel — Beslut genom vilket Europeiska kommissionen gör ett företags åtaganden bindande — Fråga om hur bundna de nationella domstolarna är av kommissionens beslut om åtaganden — Artiklarna 9.1 och 16.1 i förordning (EG) nr 1/2003)

(2018/C 022/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gasorba SK, Josefa Rico Gil och Antonio Ferrándiz González

Motpart: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Domslut

Artikel 16.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF] ska tolkas så, att ett beslut om åtaganden som Europeiska kommissionen har fattat enligt artikel 9.1 i nämnda förordning och som avser vissa avtal mellan företag, inte utgör hinder för de nationella domstolarna att pröva huruvida dessa avtal är förenliga med konkurrensreglerna och i förekommande fall ogiltigförklara avtalen enligt artikel 101.2 FEUF.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.